

Tåsinge rundt 2002 - i yderbanen:

Af Henning Reichstein.

Ugerne 29 og 30 oprandt som de plejer, og som vi plejer, tager det gamle Ålandshold på tur.

Denne gang ville vi prøve noget nyt, at ro en fjortendages tur på en uge. Til gengæld var vi kun fem om det, og for en gang skyld, skulle det være herhjemme. Valget eller hvad det nu var, faldt på det Sydfynske Øhav, så i løbet af mandagen mødtes Susanne, Tove, Uffe, Bent og undertegnede hos Lenze i Skovballe. Gensynsglæde og kaffe - men vi var jo ikke kommet for at drive den af, så efter et par timer var vi på vej mod Skarø. Vejret var fint, og Skarø det samme, vi slog lejr ved Svendborg Roklubs klubhus vest for havnen. Spiste på terrassen, stegt ål, som vi havde købt af en fisker, vi mødte på vandet, og som ville levere dem rensede og flåede senere. Det gjorde han i en bil, som vi var ret imponeret over - Der var åbenbart stadig penge i fiskeriet. Mysteriet blev opklaret, da fiskeren bandede over alle de knapper og dipedutter, som var spredt ud omkring rattet. "Det er skutte til at hitte u!" - Det var sønnens bil han havde lånt.

Alle blev mætte - også myg og knoter.

Næste dag var paradesejlads ind i Svendborgsund med høj sol og varme. Frokost ved Svendborg Kajakklub, og derefter af sted mod Troense. Fik den obligatoriske kanelbulle og kaffe - altså bortset fra kanelbullen, som kun fås i Sverige, men æblekage med flødeskum og lignende, er også godt.

Next stop Thurø Rev. Her er et godt eksempel på at fredning og adgang kan kombineres når man vil. Den østlige side, og spidsen af revet, er offentlig tilgængelig. 100 meter vest for, er der reservat med adgang forbudt, her bor dværgterne. Vi trængte til et bad, og hvis det ikke var en nudiststrand, så blev den det.

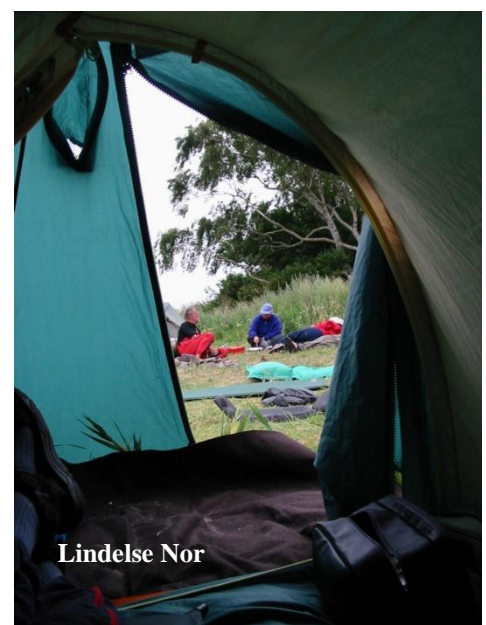
Skarø

Svendborg

Mod Rudkøbing

Lindelse Nor

Om aftenen var vi igen værter for myg og knoter (*de sataner*).

Næste morgen blæste det friskt fra nordøst, så Uffe satte kursen mod Rudkøbing. Fin surf. Brugte en formue i Rudkøbing Apotek på mygge- og antiklømidler. Ingen af dem hjalp en dyt, så efter den obligatoriske kop

kaffe med snask, samt en sludder med John Hammer, drog vi sydover mod Lindelse Nor. Det har jeg altid gerne ville se, men nu efter at have været der, forstår jeg det ikke. Overnattede på Råøen, hvor der er flere gode lejrpladser (med myg og knoter (*de sat...*)).

Om natten blæste det op, og vi besluttede at se tiden an. Ved middagstid meddelte Uffe at vi sejlede om en time.

Af en eller anden grund skulle vi til Strynø, så vi kæmpede os op mod bølgerne, bare for at surfe ind til havnen og besluttede, at her ville vi ikke i land, men fortsætte til Marstal. Undervejs fik vi nogle virkelig nogle fine surf. Til gengæld begyndte det at regne.

Vi trak kajakkerne op helt sydpå i havnen, og gik i byen for at spise. Uffe havde vi sendt til familiekomsammen.

Under en patruljering faldt jeg i snak med havnemesteren, som meddelte, at det eneste sted vi måtte overnatte, var på Marstal Kajakcentrums lejrplads lige syd for lystbådehavnen. Dette meddelte jeg glædestrålende de andre - Sjældent har så kortfattet besked givet så mange skæld ud. Nu havde de lige o.s.v. - men enden på det hele blev at vi hentede kajakkerne, også Uffes, og lagde en besked til ham på hans telefonsvarer.

Ud på natten hørte jeg svagt at Uffe med familie rejste telt. Det viste sig at han aldrig havde fået beskeden, fordi det var et gammelt nummer hvis telefonsvarer han ikke aflyttede. Nå Ærø er jo ikke så stor, så han fandt os, og sin elskede kajak.

Vi trængte til nye omgivelser, og sejlede mod Ærøskøbing. Det var drønende lummert og myg, fluer og knoter (*de*) tvang os til at hoppe i vandet, eller bare rulle en tur. I Ærøskøbing kom regnen, så vi søgte ly i vort våde rotøj i en lækker cafe, **VI** havde masser af plads, og da det blev opholdsvejr skyndte vi os ned i vore kajakker og satte kursen mod Birkholm.

Der er noget særligt ved den ø. Måske er det fordi der ikke er et ærligt træ, at jeg kan lide at være der. Efter nogle gode traveture, som nemt omfatter hele øen, kunne vi næste dag sætte kursen mod Drejø, hvor vi lagde til ved den nye havn og gik - til Bents store fortrydelse tværs over øen til den gamle (og meget kønnere) havn. Undervejs dumpede vi ind til kaffe og kage, underholdt af en grøn frø i havebassinet, som satte ny rekord i længdehop hver gang vi kikkede på den.

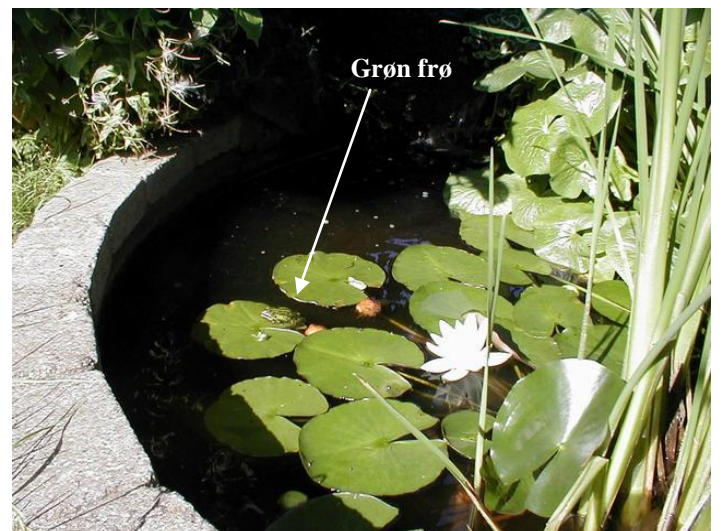
Rudkøbing

Marstal

Drejø gl. havn

Grøn frø

Vi havde snakket om at overnatte på Hjortø, men efter en kort rundtur på øen, lå det i luften, at vi ville fortsætte til Lenze og overnatte der. Kan man få nok af øer??

Næste dag enedes vi om at turen var færdig. Vi havde tidligere været på de øer der lå vest for, og enkelte af os havde ikke noget imod at komme lidt tidligere hjem.

Næste år skal til gengæld igen gå til Ålandsøerne og de varme bløde klipper i de lyse nætter. Der er heller ikke så mange knoter (*de*).

Søcamping

Turistattraktion på Hjortø

Hos Lenze

NB

Knoter / Trips:

Trips, knoter (*de*) eller kolerafluer som de også kaldes, fordi de optrådte i store mængder i København under koleraepidemien i forrige århundrede, er alle navne på nogle ganske små insekter, som ikke en gang er udstyret med ordentlige vinger, men kun nogle fjerlignende gevækster de flyver med.

De er aktive på varme stille dage, og har en mani med at kravle ind over alt.

Normalt er de vegetarer, men de kan også finde på at bore munddelene ind i huden på mennesker. Det giver, hos nogle, rødme, kløe og udslæt, og da der normalt er mange, kan det, hos personer med overfølsomhed, give anledning til allergiske anfald, som må behandles med antihistaminpræparater.

Lystfiskerne kender dem også fra de midtjyske åer.

